

R

TA

Kültür – Sanat - Edebiyat

Edanur AYAN

BU GÜZEL DÜNYA

Eski dönemlerde her şey daha farklıydı. Etrafındaki evler, arabalar, bahçeler, insanlar ve daha fazlası...

Eskiden kullanılan arabalar; at arabası, ilk çıkan eski model araçlar bunların hepsi artık günümüzde yok olmaya başladı değil mi? Bahçelere gelince eskiden çiçeklerle, meyvelerle dolu o bahçeler şimdi ise tarumar oldu. Peki ya evler? O eski sohbetin muhabbetin bol olduğu, dışına baktığımızda huzur bulduğumuz, rengarenk, ruhu olan o güzelim evler yok artık.

Şimdiye gelirsek eğer yozlaşmış, betonlaşmış kentler, doğayı hiçe sayan araçlar, bencil insanlar görüyoruz. Aslında hepsinin temelinde para kazanma hırsı olan insan yok mu? Sabahları okula, işe giderken bakıyoruz ki her arabada tek kişi... Hiç düşünmez etrafa zehirli egzoz gazları üfleyen o lüks arabalarının çevreye zarar verdiğini? Sadece reklamdaki lüks arabaya sahip olmanın kibirini yaşamaktadır. Gelelim o bahçelere eskiden menekşeler, laleler, güller yetişen bahçeler ise renksiz, bizim belirlediğimiz şekillerde olan bitkileri görüyoruz. Evler; bizim bol sohbetler yapıp huzur bulduğumuz o evler yerine on beş katlı, koyu renkte, içinde sohbet bulunmayan ruhsuz beton yığınları...

Ne istiyoruz bu güzel dünyadan? Kendi bindiğimiz dalı kesmiyor muyuz? Lüksümüz arttıkça huzurumuzun kaçtığını göremiyor muyuz? İnsanı en çok üzen şey de bu zaten...

İrem Naz ERKOÇOĞLU

NE GÜNLERDİ

Hiç sordunuz mu büyüklerinize “Çocukluğun güzel mi?” diye. Nasıl iştahla, gözlerinin içi gülerek anlatırlar. Zamanın çabuk geçtiğini düşünürler. Oysa biz öyle miyiz? “Zaman çabuk geçsin.” deriz hep. Ama işte bir zaman gelir bir bakmışız zaman akıp gitmiş. Belki de ben anlamıyordum çocukluğun değerini ama onlar çok iyi anlıyorlar.

Acaba bizim çocukluğumuz onlarınki gibi geçiyor mu? Biliyorsunuz teknoloji çağında yaşıyoruz. Teknoloji bizi hayattan soyutlaştırıyor. Şimdi ise elimizdeki kelebeği uçurmak yerine onu elimize hapsediyoruz. Kelebek gibi kısa gençliğimiz elimizden uçup gidiyor.

Ben büyümeyi çok istiyorum. Düşünüyorum da acaba hata mı ediyorum? Çünkü bakıyorum büyüklere, ağzından “ Keşke eskisi gibi çocuk olsam.” lafı düşmüyor. Bence böyle demek de yanlış. Çünkü her yaşın tadı vardır elbet. Belki anlayamam ama vardır herhalde. Ben koca on yıl diyorum, büyüklerim on yılcık diyorlar. Bize bir yıl on yıl gibi geliyor, onların bir yılı göz açıp kapayana kadar geçip gidiyor.

Biz yaşlarımızı dolu dolu geçirmeliyiz. Her yaşta yapabileceklerimizi yapabildiğimiz kadar yapmalıyız. Tabi huzuru bozmadan... Belki biz farkında değiliz ama zaman geçiyormuş.

Daha dün gibi aklımda...

Gözümün önünden geçiyor...

Ne günlerdi ama !..

Zeynep KOÇ

DOSTLUK

“Dost” göze sezdirmeyen gözyaşı silendir,
Seni her yerde mutlu edendir,
O olmazsa kim bilir halim nice dir,
“Dostluk” varsa hayat var.

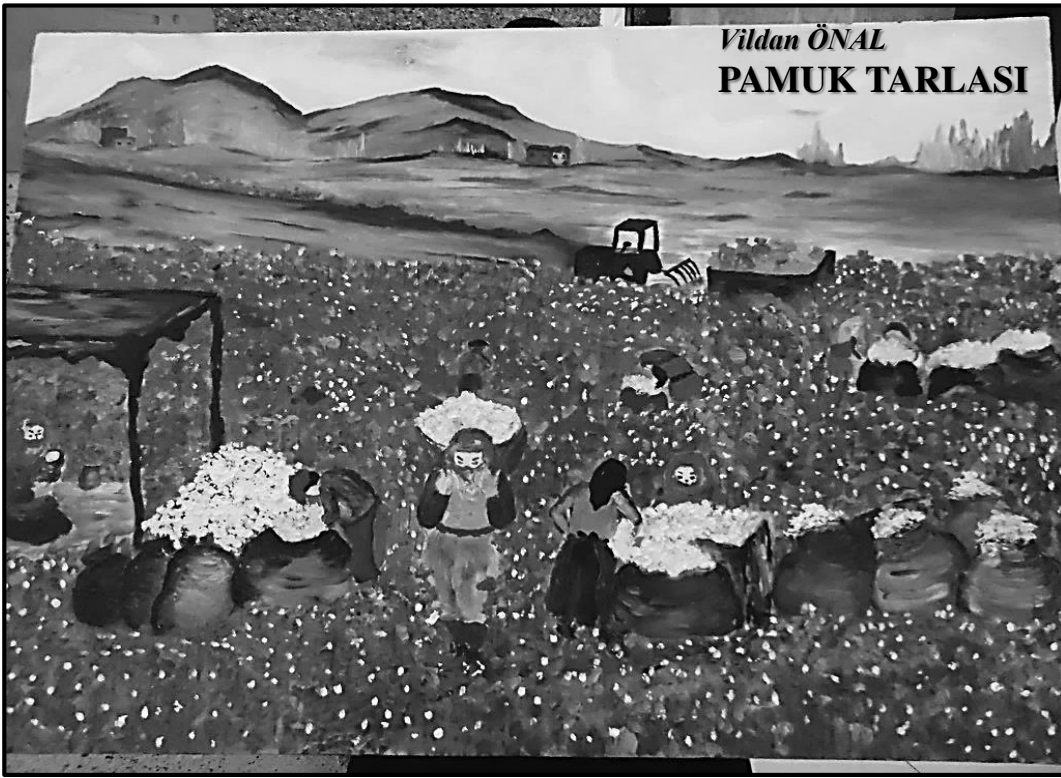
İyi “dost” gece gibidir,
Hataları örtendir,
Bazen de güneş gibidir,
Tüm şefkatini hissettirir.

Hiç beklenmedik bir anda kalbine doğar,
Seni tüm sevgisiyle sarar,
“Dostken” öğrenilir tüm duygular,
Sonsuza dek olan arkadaşlıklar.

“Dostun” varsa hayat kolay,
Korkutmaz seni hiçbir olay.
İyi ki varsın hayatımızda,
Yazımızda kışımızda.

“Dost” sana en çok değer verendir,
Bir anda mutlu edendir,
Seni en çok severdir,
İyi ki vardır, iyi ki bizimledir.

Vildan ÖNAL
PAMUK TARLASI

Erdoğan YALÇIN
TÜRKİYE’M

Ne güzelsin vatanım,
Cennet bahçesi gibi.
Türlü yiğit insanın
Aslan parçası gibi.

Dünyanın gözdesisin,
Mazlumların sesisin,
Sen ne güzel ülkesin,
Eşsiz vatanım benim.

Üstad ne güzel söylemiş,
Türk’ e zincir vurulmaz.
İmandan zırh giymişiz,
Türk önünde durulmaz.

İkra SOY
İPSİZ UÇURTMALAR

Uçurtma, hem özgürlük hem de boynundan zincir ile bağlı bir mahkum... Bir yandan gökyüzüne çıkma sevinci, bir yandan yere inme korkusu... Bir yandan mavi, beyaz bulutlar; bir yandan kahve, yeşil toprak ve bir yanda hayat...

Aslında aynı bir uçurtma gibi iniş çıkışlar hepimizin hayatında var. Fakat çocukken bunu pek anlamıyoruz çünkü iplerimiz anne ve babalarımız da oluyor. Onlar hangi yöne doğru savurursa o yöne doğru uçmaya çalışıyoruz. Neyi görmemizi isterlerse onu görüyoruz. Tabi aramızda asi uçurtmalar da var ya da belli bir süre sonra ipini kopartmak isteyenler de... Tek başına gökyüzüne çıkıp maviliğin kokusunu alıp, beyaz bulutlar üzerinde seyahat etmek isteyenler de... Fakat ipimizi kopardığımızda da rüzgâra karşı durup duramayacağımızı iyi bilmemiz gerekir.

Bütün insanlar aslında hayatlarının belli bir döneminde iplerini kopartmışlardır ya da kopartmayı düşünmüşlerdir. Ancak ipini kopartan uçurtmalar düşmeye mahkûmlardır. Bir kere o ipi kopartırsalar bir daha o ip ile birleşemezler. Birleşebilseler bile nadir ve zor olarak birleşebilirler.

Nursima MUTLU
FATİH’İN ÇEŞM-İ CİHANI

Merhaba arkadaşlar size Amasra ilçesini anlatacağım. Amasra, Bartın’a bağlı güzel ilçelerimizden biridir. Bunu daha önce ailemle gittiğim ve okulumuzun yaptığı gezi sayesinde anladım. Herkesin beğeneceğini umduğum bu ilçeyi anlatacağım. İlk olarak yeşille mavinin muhteşem dansını Amasra tepesinden görmekle başlayabilirsiniz.

Oraya gidecekseniz yanınıza ilk alacağımız şey kalın bir giysidir. Orası çok soğuk bir ilçe ben ilk gittiğimde 31 Ağustos idi ancak denize girmek ne mümkün! Buz gibi insanı donduran bir soğuk ancak yine de gitmişken girmemek olmazdı tabii. Onun için ailemin zoruyla da olsa girdim. Kumunun sıcaklığı tam bir harikaydı. Adeta insanın içini ısıtıyordu. Karnım yavaş yavaş acıkmaya başlamıştı. Harika balıklar vardı. Buraya gelip de deniz kenarında balık yemeden gidemedik ve o güzel sonla birlikte Amasra gezimiz sona erdi.

Bir sonraki Amasra gezim ise okul ile olan gezimdi. Amasra’yı bu gezimde daha çok gezdiğimi düşünüyorum. Tahtacılar çarşısı benim aklımda kalan en güzel yer olmuştu. Uzun ve ince bir çarşı olan tahtacılar çarşısı... Her ağaç işinde, tonlarca emek vardı. En çok hediyelik eşya alınan yer orasıydı. Ben oradan aileme çok güzel hediyeler aldım. Eminim ki oraya gidip görenler ne demek istediğimi anlar.

Şimdi Amasra’yı hayal edelim. Umuyorum ki Amasra gözünüzde canlanmıştır. Fatih Sultan Mehmet’in “Çeşm-i Cihan” dediği bu güzel ilçeyi mutlaka görmenizi tavsiye ederim.

Duru ÇİFTÇİ
DİL İLE DÜĞÜMLENEN DİŞ İLE ÇÖZÜLMEZ

Kaşgarlı Mahmut ne de güzel söylemiş. “Dil ile düğümlenen diş ile çözülmez” Burada şu anlatılmak isteniyor:

İnsanlar birbirlerinin kalbini, söyledikleri sözlerle kırıyor. İşte bunu da o dilleri ile yapıyor. Daha sonra da yaptıkları düğümün geri çözülmesi için uğraşıyorlar. Ama ne kadar uğraşırlarsa uğraşsınlar o kalp bir kere de olsa düğümlendi. Bu yüzden insan söyleyeceğini bin düşünüp bir söylemelidir. Fakat insanlar bu şekilde yapmıyorlar. Bunun nedeni sizce ne olabilir? Hâlbuki önce düşünüp sonra söyleselerdi kırıdıkları kalbi tekrar onaracağız diye uğraşmazlardı. Mesela bir arkadaşımızla kavga ettik. Kavga esnasında birbirimize olmadık sözler söyledik. Çok iyi anlaşmışımız arkadaşımız da olsa öfkemize yenik düşüp arkadaşımızı kırıdık. Arkadaşımıza bu sözler ağır gelir kalbinde bir düğüm oluşur. Ne yapsak etsek de arkadaşımızı ikna edemeyiz. İkna etsek bile artık her şey eski günlerdeki gibi olmaz.

Sonuç olarak bizim bu sözden anlayıp çıkaracağımız konu şudur: Söylenen söz çok kırıcı ise yaptığımız kördüğümün yani kırıdığımız kalbin çok zor düzeltileceğidir. Bu düğüm de zamanla dilden dökülen güzel, gönül alıcı sözlerle kapatılabiliyor. Lâkin hiçbir şey eskisi gibi olmuyor. Peygamber Efendimiz (S.A.V.) bu konuda şöyle bir söz söylemiştir:

“Allah ‘tan korkanın dili kırıcı olmaz ve öfkesinin gereğini yapmaz.” demiştir.

Aybike Selcan CİBOOĞLU
KELEPÇE

Biz insanlar küçük yaşta kazandığımız alışkanlıklarımızdan sonraki hayatımızda bir türlü kopamıyoruz. Bizimle birlikte büyür, gelişir ve artık onsuz nefes alamaz hale geliriz. İşte bu noktada kazanacağımız iyi alışkanlıklar bizi güzel yerlere getirirken kötü alışkanlıklarımız...

İnsan kendisini bazı kötü alışkanlıklara kelepçeler. Bu kötü alışkanlık yani kelepçe giderek kirlenir, paslanır ve artık başta güzel olan bu alışkanlık canımızı yakmaya başlar. Anahtarı kaybolmuş bir kelepçe... Açılmaz... Kişi o anahtarı bulmaya çalışsa bile artık o anahtar geri gelmez. Daha sonra sıkılır ve pes eder. Sırtında bir kambur gibi hayatına devam eder. Yavaş yavaş sevdiği her şeyi kaybetmek pahasına... Sonunun onun yüzünden olacağını bilse de bırakamaz.

Bazen de bu kelepçe altın bir bileziğe dönüşür. Daha bir güzellik katar bizlere. Örneğin bazı kişiler kendini kitap okumak gibi güzel huylara kelepçeler. Ne anahtarı kirlenir ne de paslanır. Sevdikleri yanındadır. Çevresindeki insanlarla iletişimi kuvvetlenir. İsteddiği zaman kelepçenin anahtarı açılır, kapanır... Zaten hiçbir zaman da o anahtarı açmak istemez.

Unutmayın!

“Alışkanlık anahtarı yitirilmiş bir kelepçedir.”

Sudenaz ASLIPEK
NEDEN VATANIM, NEDEN BAYRAĞIM?

Bizler, Türk milleti olarak bayrağımızı ve vatanımızı çok sevmeliyiz.

Bayrağımız ki bizi ve yaşadıklarımızı en güzel anlatan, vatanımızın simgesidir.

Bayrağımıza söyle bir göz attığımda göklerde dalgalandığı için bağımsız olduğumuz için şükrediyorum ve seviniyorum. Ama onu ne zorluklarda dalgalandırdığımız geliyor aklıma. Mesela Çanakkale Savaşı... Her yerde kanlar içinde yatan askerler; bir dakikası bile rahat geçmeyen, emir üzerine emirler veren, askerlerin bir an olsun yalnız bırakmayan, onlara teselli veren komutanlar geliyor aklıma. Sonra onların anne ve babalarını düşünüyorum. Oğullarını vatan uğruna gözü yaşlı, yüreği korku içinde, her an oğullarının " Ben geldim anne. " deyip karşılıklarına çıkmasını umutla bekleyen anne ve babalar...

Sonra "Acaba, şimdi de böyle savaşlar olur mu?" diye geçiriyorum içimden. Bir an ülkenin, topraklarının yarısının kana bulanacağı, başka ülkelerin bizim ülkemizi ele geçireceği, annelerin, babaların ve küçük yavruların her dakika ağlayacağını bir an olsun geçiriyorum. Silkiniyorum. Böyle bir savaş olursa biz ne pahasına olursa olsun "Yılmayız, dimdik dururuz." diye kendimi teselli ediyorum.

Ama şu da bir gerçek ki Allah'ın izniyle biz gençler ülkemizi böyle kötü bir duruma düşürmeyeceğiz. Çünkü biz bize bırakılan emanetin farkındayız. Bayrağımıza ve vatanımıza daima sahip çıkıp onu ilerlemiş ülkeler seviyesine çıkartacağız.

Zülâl ÇİFTÇİ
EKRANA BAĞIMLILIK

Günlük yaşantımızda en çok kullandığımız kara ekranlar yani televizyon, telefon gibi bazı teknolojik aletler hayatımızın bir parçası oldu. Özellikle etrafa aşırı derecede radyasyon yayan telefonlar artık küçük yaştaki çocukları da esir aldı.

Açıkçası ne yalan söyleyeyim ben de çok fazla telefon kullanıyorum. Tabi ki bu durumdan bir taraftan da rahatsızım. Zamanımı hatta yaşamın güzelliklerini kaybettiriyor. Belki telefonla oynadığım zamanlar aşağıda arkadaşlarımla oturup konuşmak, ders çalışmak daha faydalı olacak.

Dışarıda gezerken herkesin elinde bu kara ekranlardan var. Otobüslerde, yolda, alışveriş merkezlerinde, spor yaparken ve daha birçok yerde... Eskiden sokaklarda oturup sohbet eden teyzeler yok artık. Tombik, birdirbir, yakar top, saklambaç, istop oynayan çocuklar da yok. Şimdi o çocuklar, teyzeler ne mi yapıyorlar? Tabi ki de o kara ekranların içine hapsedilmiş gidiyorlar.

Artık hepimizin uyanması bu duruma bir son vermesi gerekiyor. Çünkü gün geçtikçe daha çok bu telefonlara, bilgisayarlara hapsediyoruz. Ve böylelikle zamanımızı israf ediyoruz. Allah'ın bize vermiş olduğu bütün nimetleri, zenginlikleri unutuyoruz. Beynimizi boş işlerle meşgul ediyoruz. Gelin bu gidişe bir dur diyelim.

İlayda ÇETİNKAYA
KİMSESİZ ÇOCUK ONLAR

Anne babası olmayan,
Kimsesiz çocuk onlar.
Her gün özlem duyan,
Kalpleri sancılı olan,

Hiç anne baba sevgisi görmemiş,
Kimsesiz çocuk onlar.
Yüreklere kocaman,
Duyguları masum olan,

Kimsesiz çocuk onlar.
Gözyaşları olsa da hayata tutunan,
Anne babam kalbimde yaşıyor diyen,
Sevinç kaynağı olan,

Kimsesiz çocuk onlar.
Bir güneş gibi parlayan,
Bir yıldız onlar,
Işığı sönmeyen.

Yalçın ERDOĞAN
EY NEBİ

Sen Allah'tan bizlere,
Gönderilen Nebi'sin.
Güneş yüzlü Resul'üm,
Sen eşsiz bir değersin.

Adın şifadır,
Yürekteki dertlere.
Çaresize çaresin,
Şefaate eyle bizlere.

Öğrettiğin bu yolda,
Yürüyüp koşacağız.
Bütün İslam alemi,
Yanında buluşacağız.

Rabia BURGAZ HASRETİN YERİ

İnsan yaşam yolculuğunda acı tatlı pek çok olay yaşar. Çoğu zaman insanı üzen olaylar, belli bir süre sonra sevince dönüşür. Hasrette bunlardan biridir. Hasret sonunda yaşanacak mutluluğu düşündükçe tüm acılara katlanırsınız.

Hayat boyu nasıl ki iyi ve güzel olaylar ile karşılaşılıyorsa, ayrılıklarla da karşılaşmamız mümkündür. Ayrılıklar ve beraberinde gelen hasret... Sevilen insandan ya da varlıktan ayrı kalmak... Bir annenin kınalı kuzusunda ayrı kalması... Ayrılık sürecinde insanın hissettiği hasret duygusu, özlenen kişi ya da varlıkla kavuşulduğunda sevince dönüşür.

İnsan hayatında her duygunun bir yeri ve zamanı vardır. Her duygu, zamanında ve tadında yaşandığında güzeldir. Ölü evinde oynanmayacağı ve sevinilmeyeceği gibi, düğün evinde de ağlamak ve üzülme olmaz. Birlikteyken mutlu olunan insanlardan ayrı kaldığında da üzülme kadar doğal bir durum yoktur. Bütün duygular insanlar içindir ve hepsinin insan hayatında bir karşılığı vardır.

İnsan acılı zamanlarında dayanma gücünü elden bırakmamalıdır. Acı ya da tatlı zamanlarda yaşanan duygularda ölçülü davranmaya çalışmak insanı olgunlaştıracaktır. Unutulmamalıdır ki ayrılık zamanlarında yaşanan özlem ne kadar büyük olursa kavuşmada yaşanan sevinç de o kadar büyük olur.

İpek ÖZTÜRK

KAHROLSUN PİLATES YAŞASIN PATATES

Komik duvar yazıları herkesi güldürür mü? Ama aslında merak ettiğim şey neden yazma gereği duyuyorlar.

Bunu hiç anlamıyorum. Mesela kahrolsun pilates yaşasın patates! Bunu hiç duymamıştım. Bazı kişiler bu tarz yazılara bakar, anlar ve sonra haliyle gülmeye başlar. Bazıları ise bakar ve yine bakar bunda gülünecek bir şey olmadığını anlar. Suratını asıp sırtını döner hiç umursamaksızın gider. Örneğin kahrolsun pilates dediğimizde maddi durumu kötü olan insanlar için hiçbir anlam ifade etmez. Oysa biraz durumu iyi batı özentisi kişiler öyle mi? Pilatesin “ pi “ demeden bilirler. Maddi durumu kötü olanlar hayatlarında başka sıkıntıları olduğundan mı pilates dediğimiz şeyi patates gibi bir şey sanıyorlar ve bunda ne var diyeceklerini tahmin ediyorum. Zenginler ise fakirlerin neden anlamadığını düşünür. Hiç sormazlar evine bugün patates girdi mi diye? Sadece hayatlarının kendileri gibi yemek, gezmek üzerine kurulu zannederler. Şişmanlamaya yiyecek bulamayan bu insanların neler çektiğinden haberleri bile yoktur.

Bu komik yazılar genelde yaşlı ağaçlara, duvarlara, okul sıralarına, araç sahiplerinin camlarına yazmakla birlikte birçok yere yazılmıştır. Ben hiç yazmadım ama ne yalan söyleyeyim bazen yazmayı istedim. İçimde kopan fırtınaları herkese duyurmak için... Ama sonra kendimi durduruyorum. Çevreye bir de ben zarar vermeyeyim diye...

Şerifenur ÇELİK SESSİZLİK

Nice baharlar yaşar insan,
Bunların yanında nice kışlar.
Bazı günler yeşerip çiçeklenir,
Bazen de, sararıp solar.

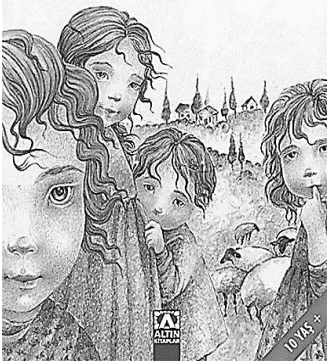
Hayatın gerçek yüzünü,
Yaşayıp öğrenecek.
Bir sonbahar gününde,
Hayatla yüzleşecek.

Hayatın acı yüzü,
İşte görüldü yine.
Devam etmekte olan,
Bir sessizlik içinde.

Bu sessizliği bir bülbül tutmalı,
Baharı getirip yine bir daha bırakmamalı.
Bunun için hayata sınımsız tutunmalı,
Acı içinde yaşayanlar sevince kavuşmalı.

GÜLTEN DAYIOĞLU

Dört Kardeşiler

Elif DEMİRKAZMA DÖRT KARDEŞİLER

Dört Kardeşiler kitabı; Gülten Dayıoğlu tarafından yazılmış, her çocuğun okuması gereken bir kitaptır. Bu kitapta Feten ve kardeşlerinin hayatı anlatılmıştır. Yazarın kurduğu cümleler bir çocuğu sıkacak kadar uzun değildir. Bence bu kitabı okuyan çocuklar kitaptan zevk alacaklar ve her gün okuldan geldikten sonra kitabı okumak için can atacaktırlar.

Hikayenin başlarında her şey güzel gidiyor. Ama Feten'in ve kardeşlerinin başına gelenler okuyucuyu hüzne boğabiliyor.

Sona doğru Feten' in etrafındaki iyi insanlar ve yaptıkları bizi tekrar mutlu ediyor. Yazarın anlatma biçimi ve olayları birbirine bağlama şekli son derece güzeldir. Yazar kitabını yazarken biz çocukların gözünden bakabilmiştir ve bu yönüyle beni çok etkilemiştir. Biz çocuklar için ideal bir eserdir. Ben bu kitaptan “Asla umudumuzu kaybetmememiz gerektiğini” anladım ve güzel çıkarımlarda buldum.

Yani kitap okumayı sevenler ama hangi kitabı okuyacağına karar veremeyenler için Gülten Dayıoğlu'nun “Dört Kardeşiler” kitabı son derece güzel bir seçimdir. Herkesin okumasını tavsiye ederim...

İMTİYAZ SAHİBİ

Hasan ALTUNTAŞ

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Hilal AKGÜMÜŞ

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Sultan ŞAHİN

GÖRSEL DANIŞMAN

Serap KAYA

YAYIN KURULU

Merve ÇAKIRGÖZ

Meliha KARGAN

Özlem ARSLAN

OKUL ADRES TELEFON

ÇUBUK BARBAROS ORTAOKULU

Barbaros Mah. Funda Sokak. No 8/A Çubuk Ankara

0312 838 46 75